

ЕМИЛ ВЕРХАРН

ГОСТИ

Превод от френски: Гео Милев, 1920

chitanka.info

— Отворете ми, хора, вашта врата,
аз чукам навред по врати и прозори:
Отворете ми, аз съм вятърът, хора,
облечен във мъртви листа.

— Влезте, приятелю, влезте, вий, вятър,
ето огнището, огънят свети;
молим, там в къта — седнете, седнете:
влезте при нас вий, приятелю вятър.

— Отворете ми хора, аз съм дъжда,
аз съм вдовицата в жалейна дреха,
диря за своята умора утеха,
сред черна — от сажди — мъгла през нощта.

— Влезте, вдовице, влезте при нас,
влезте студена и сива.
Процепи много стената открива
пред вас, за да влезете — влезте при нас.

— Посрещнете ме, хора, като ваша любима,
отворете ми: аз съм царицата снежна.
Белият плащ мой се разронва в безбрежност
по пътя на старата зима.

— Влезте, вий снежна, влезте, царице,
с вашите лилийно бели нозе,
бели цветя сейте с бели ръце
над огнището, дето грей сетна искрица.

— Защото — ах, ний сме злочестите хора,
поселени в Север пустинен, студен,
и ний ви обичаме — кажете, от кой още ден? —
гости на нашата скръб и умора.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.